

Arrest

nr. 163 591 van 8 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 29 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 februari 2016.

Gelet op de beschikking van 8 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DIBI loco advocaat D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker vraagt een tweede maal asiel aan.

De eerste asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 85 757 van 9 augustus 2012 omdat hij niet kon aantonen geen toegang te hebben tot de daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheden.

2. Na lezing van het administratief dossier en de bestreden beslissing dient te worden vastgesteld dat verzoeker in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag nog steeds volhardt in dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk dat hij veiligheidsproblemen in Bosnië zou ondervinden naar aanleiding van zijn beweerde homoseksualiteit.

Ter staving van zijn huidige asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af en volgende documenten neer: zijn Bosnisch rijbewijs en een Bosnisch medisch attest van 2 juli 2015 ter staving van de verzorging die hij kreeg na de aanval waarvan verzoeker het slachtoffer werd.

3. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die aantonen dat de uitkomst van zijn eerste asielaanvraag incorrect is en hij alsnog in aanmerking komt voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen afdoende elementen bijbrengt die de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen weerleggen of ontkrachten.

3.2. Wat betreft de motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk dat hij veiligheidsproblemen in Bosnië zou ondervinden naar aanleiding van zijn beweerde homoseksualiteit dient er vooreerst op te worden gewezen dat de Raad reeds in voormeld arrest heeft geoordeeld dat verzoeker niet kon aantonen geen toegang te hebben tot de daadwerkelijke bescherming van zijn nationale overheden.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd.

De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

3.3. Waar verzoeker aanhaalt dat hij de maand juni en juli heeft verward gedurende zijn tweede gehoor, dat deze vergissing menselijk is en dat het onevenredig is om met deze kleine verwarring van verzoeker rekening te houden wijst de Raad erop dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met de diverse onderdelen van de motivering op zich, aangezien één onderdeel misschien niet voldoende draagkrachtig is om de beslissing te dragen maar dit wel is in samenhang met de andere motieven. Zo wordt vastgesteld dat in verzoeker zijn verklaringen verschillende vreemde en onaannemelijke elementen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aantasten.

Verzoeker werpt in zijn verzoekschrift derhalve geen argumenten op die de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden kunnen verklaren of weerleggen. Alle in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden vinden bovendien hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek van verzoeker uit zijn land van herkomst.

Verzoeker merkt op dat de tegenstrijdigheid over het feit al dan niet naar het ziekenhuis te zijn gegaan om zijn verwondingen te laten verzorgen te verklaren zou zijn door eventuele problemen met de vertaling op de

Dienst Vreemdelingenzaken. De Raad wijst erop dat verzoekers verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken hem werd voorgelezen en hij ook deze verklaring voor akkoord heeft ondertekend.

Verzoeker merkt op dat hij zich heeft aangesloten bij de Facebookgroep betreffende "vrijgezelle vrouwen in de regio Luik" en een profiel op Badoo heeft aangemaakt louter en alleen om zijn kennissen in zijn land van herkomst te laten geloven dat hij heteroseksueel is. De Raad merkt op dat het uiten van blote beweringen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden geacht.

4. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen niet verder te onderzoeken, omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit betreffende de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

5. Een ongeloofwaardig asielrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

6. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bosnië.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 26 januari 2016, stelt verzoekende partij dat zij geen commentaar heeft op de beschikking. Verzoekende partij stelt dat zij weet dat het resultaat negatief zal zijn, maar dat zij geen bewijzen kan voorleggen van haar gedrag en haar geaardheid. Zij bevestigt dat zij homoseksueel is en dat altijd zal blijven. Zij wijst er op dat zij geïntegreerd is, hier gewerkt heeft en belastingen heeft betaald.

Het feit dat verzoekende partij, zoals zij betoogt, geïntegreerd is, hier gewerkt heeft en belastingen heeft betaald, heeft geen betrekking op en houdt geen verband met haar verklaarde vrees ten aanzien van haar land van herkomst, en is ter zake dan ook niet dienstig of nuttig. Een integratie in het gastland is niet van belang bij het beoordelen van een asielaanvraag.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de opmerkingen dat zij geen commentaar heeft op de beschikking, dat zij weet dat het resultaat negatief zal zijn, maar dat zij geen bewijzen kan voorleggen van haar gedrag en haar geaardheid, en dat zij homoseksueel is en altijd zal blijven. Ze gaat niet *in concreto* in op, doch laat na concrete en daadwerkelijke opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 26 januari 2016 opgenomen grond.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bosnië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS, kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS